

Sygn. akt I C 631/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Tomasz Makaruk

Protokolant Jadwiga Styła

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2017 r. w Zambrowie na rozprawie sprawy z powództwa K. G.

przeciwko (...) w W.

o zapłatę 1.600 zł

I. zasądza od pozwanej (...) w W. na rzecz powódki K. G. kwotę 1.600 (jeden tysiąc sześćset) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29 lipca 2016 r. do dnia zapłaty;

II. ustala, iż koszty postępowania obciążają pozwaną (...) w W., zaś szczegółowe wyliczenie tych kosztów pozostawia referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt I C 631/16

UZASADNIENIE

Powódka K. G. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) w W. kwoty 1.600 zł tytułem dopłaty częściowego odszkodowania za uszkodzenie samochodu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29 lipca 2016 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 29 czerwca 2016 r. w Z. doszło do uszkodzenia jej pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) z winy kierowcy posiadającego ubezpieczenie OC w (...). Tego samego dnia powódka zgłosiła szkodę komunikacyjną w (...), gdzie posiadała ubezpieczenie OC. (...) w ramach łączącej ją umowy o współpracy w zakresie bezpośredniej likwidacji szkód, wypłaciła odszkodowanie w wysokości 4.477,05 zł oraz połowę podatku VAT w wysokości 514,86 zł, łącznie 4.991,91. Powódka twierdzi, że wysokość przyznanego odszkodowania jest rażąco zaniżona w stosunku do niezbędnych i celowych kosztów naprawy pojazdu przywracających jego stan poprzedni.

Pozwana (...) w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu strona pozwana podała, że otrzymane przez powódkę odszkodowanie całkowicie zlikwidowało szkodę i brak jest podstaw do dopłaty odszkodowania. Pozwana wskazała, że powódka nie przedstawiła żadnych dokumentów potwierdzających poniesienie kosztu naprawy pojazdu w kwocie wyższej niż zrefundował ubezpieczyciel. Dodatkowo podniosła, że powódka ma możliwość ze skorzystania z rabatów na części zamienne i materiał lakierniczy, jakie są udzielane na wniosek (...) S.A.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 29 czerwca 2016 r. w Z. na ul. (...) doszło do uszkodzenia stanowiącego własność K. G. pojazdu marki V. (...), rok produkcji 2004, o numerze rejestracyjnym (...).

Samochód służył K. G. do celów prywatnych, a także do prowadzenia działalności gospodarczej.

Sprawca szkody w dacie zdarzenia ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej w (...) z siedzibą w W..

K. G. w dniu 29 czerwca 2016 r. zgłosiła szkodę komunikacyjną u swojego ubezpieczyciela tj. (...) w W..

W dniu 5 lipca 2016 r., po wcześniejszych oględzinach uszkodzonego pojazdu, (...) sporządziła kosztorys naprawy pojazdu, z którego wynikało, że koszt naprawy samochodu K. G. wynosi 4.477,05 zł netto.

Decyzją z dnia 22 lipca 2016 r. (...) przyznała K. G. odszkodowanie w wysokości 4.477,05 zł + 514,86 zł tytułem równowartości połowy kwoty podatku VAT (łącznie 4.991,91 zł).

W wyniku zdarzenia z dnia 29 czerwca 2016 r. w pojeździe V. uszkodzeniu uległy: drzwi tylne, folia drzwi tylnych, listwa ozdobna drzwi tylnych, listwa ozdobna dolna drzwi tylnych, nakładka progu zewnętrzna, listwa ozdobna nad kołem, błotnik tylny. Należy polakierować drzwi tylne i błotnik tylny. Części uszkodzone w wyniku zdarzenia były częściami oryginalnymi producenta pojazdu. Pojazd w miejscu uszkodzenia w wyniku zdarzenia z 29 czerwca 2016 r. nie posiadał wcześniejszych cech ingerencji napraw blacharsko – lakierniczych.

Samochód V. (...) po kolizji nie został naprawiony ani zbyty przez K. G..

Koszt naprawy uszkodzeń tego pojazdu, powstałych w związku ze zdarzeniem z dnia 29 czerwca 2016 r. dla warsztatów nieautoryzowanych działających na terenie miejsca zamieszkania K. G. z użyciem części oryginalnych z logo V. oraz średnich stawek za rbg wynosi 8.360,17 zł netto.

(...) w W. umożliwi skorzystanie przez K. G. przy naprawie samochodu z przysługujących jej rabatów: na części zamienne w wysokości 998,58 zł, na materiał lakierniczy w wysokości 395,05 zł. Skorzystanie z tych rabatów spowoduje obniżenie kosztów naprawy do kwoty 6.966,54 zł netto, 7.767,69 zł brutto.

Wartość rynkowa pojazdu określona na dzień szkody wynosiła 25.400 zł. Koszt naprawy pojazdu nie przekraczał wartości pojazdu na dzień szkody. Naprawa pojazdu K. G. przy użyciu oryginalnych części nie spowoduje wzrostu wartości pojazdu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: opinie biegłych (...) S.A. (k.45-65, 81-92, 123-127), decyzję (k. 5), pismo (k. 26), akta szkodowe (k. 39), porozumienia (k. 108-111, 142-145), oświadczenia (k. 152, 155).

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W sprawie bezsporne były: odpowiedzialność pozwanej za szkodę wyrządzoną przedmiotową kolizją (wynikająca z art. 822 kc), jak również uprawnienie powódki do dochodzenia roszczeń z tego tytułu. Istota sporu sprowadzała się do ustalenia wysokości należnego odszkodowania w kwocie netto, gdyż strony były zgodne, że do tej kwoty podlega doliczeniu połowa stawki VAT, jako że K. G. wykorzystywała ten samochód zarówno do celów prywatnych, jak i związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Ponieważ rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało wiadomości specjalnych, Sąd, na wniosek stron, dopuścił dowód z pisemnej opinii biegłych z zakresu techniki motoryzacyjnej na okoliczność ustalenia: czy części zamienne zakwalifikowane do wymiany w pojeździe powódki były nieoryginalne, wyliczenia niezbędnych i celowych kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu przywracających jego stan do stanu sprzed szkody według cen, norm i technologii producenta oraz średnich stawek za rbg obowiązujących na dzień szkody na terenie zamieszkania powódki oraz ustalenie, w przypadku gdy koszt naprawy pojazdu przekroczyłby wartość pojazdu na dzień szkody wysokości odszkodowania metodą pozostałości, a nadto ustalenia: czy w przedmiotowym pojeździe w naprawie po kolizji możliwe było zastosowanie części zamiennych nie posiadających logo producenta pojazdu a części opatrzonych logo producenta pojazdu o jakości porównywalnej (zamienniki typu Q, P, PJ, i In.); przedstawienia kosztu naprawy pojazdu w użyciu cen części oraz średnich stawek rynkowych na rynku lokalnym zgodnie z miejscem zamieszkania poszkodowanej w trzech wariantach (przy użyciu wyłącznie części oryginalnych z logo V., przy użyciu części oznaczonych symbolem jakości Q oraz przy użyciu zamienników z uwzględnieniem symboli P, PJ i In.); wskazania

który z wariantów pozwoli na przywrócenie sprawności pojazdu i jego walorów estetycznych sprzed daty kolizji; wskazania w przypadku użycia przy naprawie części nowych wyłącznie oryginalnych z logo producenta pojazdu nastąpi wzrost wartości pojazdu i w jakiej wysokości; wskazania w przypadku nie dokonania naprawy samochodu czy uszkodzone w wyniku kolizji drogowej części były częściami oryginalnymi czy zamiennikami i jaki był ich stan techniczny sprzed szkody.

W przedmiotowej sprawie biegli sporządzili opinię pisemną oraz opinię uzupełniającą ustosunkowując się do zarzutów strony pozwanej. Następnie odnieśli się jeszcze do zarzutów zawartych w piśmie procesowym pełnomocnika strony pozwanej z 3.04.2017 r.. Sąd uznał opinię oraz opinię uzupełniającą za rzetelne, spójne, jasne i rzeczowe, umotywowane w sposób czytelny i wyczerpujący. W swoich stanowiskach biegli odnieśli się do wszystkich zarzutów strony pozwanej, ustalając ostatecznie wysokość należnego odszkodowania na kwotę 8.360,17 zł netto.

Tak ustalona wysokość odszkodowania nie była kwestionowana przez fachowego pełnomocnika powódki, zaś fachowy pełnomocnik pozwanej podnosił, iż kwota ta winna być pomniejszona o możliwe do uzyskania przez powódkę rabaty na oryginalne części V. w wysokości 20% oraz na materiał lakierniczy w wysokości 40%. Na potwierdzenie możliwości uzyskania takich rabatów na materiał lakierniczy pełnomocnik pozwanej złożył porozumienie nr (...) z załącznikami, zawarte pomiędzy pozwaną a K. B. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) w B., z których wynika, że K. B. zobowiązał się udzielić klientom wskazanym przez W. 40% rabatu na materiały lakiernicze (Załącznik nr 2), a także zobowiązał się pokryć koszty dostawy do dowolnego punktu w całym kraju (Załącznik nr 3). Potwierdził to także oświadczeniem z dnia 6 czerwca 2017 r. (k.155), w którym wyjaśnił nieścisłości zawarte w swoim oświadczeniu z dnia 19 maja 2017 r. (k.152). Z kolei potwierdzeniem możliwości uzyskania przez klientów wskazanych przez W. rabatu na nowe oryginalne części zamienne V. w wysokości 20 % z darmową dostawą na terenie całego kraju jest Porozumienie nr (...) z dnia 25 lipca 2016 r. z załącznikami zawarte pomiędzy pozwaną a A. (...)w W. (k.108-111).

Uwzględniając powyższe rabaty wysokość należnego odszkodowania w kwocie netto wynosi 6.966,54 zł, co daje kwotę 7.767,69 zł brutto.

Skoro powódka dotychczas otrzymała odszkodowanie w kwocie 4.991,91 zł brutto, to niezależnie od tego które wyliczenie odszkodowania – czy to akceptowane przez powódkę w wysokości 8.360,17 zł netto (9.321,59 zł brutto), czy przez pozwaną w wysokości 6.966,54 zł netto (7.767,69 zł brutto) przyjmiemy – żądanie częściowej dopłaty odszkodowania w wysokości wskazanej w pozwie tj. 1.600 zł jest zasadne.

Nie mniej, w ocenie Sądu, zasadnym jest dopłata odszkodowania w wysokości 2.775,78 zł, albowiem w myśl art. 362 kc „jeżeli poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron”. Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 1 lutego 2017 r. w sprawie I PK 315/15 (opubl. Legalis) „Poszkodowany nie ma obowiązku podejmowania starań zmierzających do zmniejszenia szkody. Wyjątkiem jest sytuacja, w której czynności poszkodowanego wpływające na zmniejszenie uszczerbku mogą być przez niego podjęte bez żadnych obciążeń osobistych lub majątkowych”. Skoro powódka dotychczas nie naprawiła samochodu, a ma możliwość naprawienia go w dowolnie wybranym przez siebie warsztacie, do którego zostaną dosłane bez dodatkowych kosztów oryginalne części zamienne V. oraz materiał lakierniczy z rabatem, nie sposób jest uznać, iż nie stanowi to wyjątkowego przypadku, o jakim stanowi wyżej zacytowane orzeczenie Sądu Najwyższego. Gdyby jednak wbrew stanowisku prezentowanemu w toku niniejszego postępowania pozwana, na wniosek powódki, nie doprowadziła do udzielenia jej wskazanych rabatów, zasadnym byłaby dopłata odszkodowania w łącznej wysokości 4.329,68 zł.

Ponieważ żądanie częściowe określone w pozwie na 1.600 zł mieści się w należnej powódce kwocie, powództwo podlegało uwzględnieniu w całości, o czym orzeczono w punkcie I wyroku.

Odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzono zgodnie z żądaniem pozwu, albowiem już w dniu 22 lipca 2016 r. ubezpieczyciel ustalił wysokość należnego odszkodowania w zaniżonej wysokości, choć dysponował wszystkimi niezbędnymi danymi umożliwiającymi prawidłowe ustalenie odszkodowania.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc obciążając nimi pozwaną, jako stronę przegrywającą. Jednocześnie na podstawie przepisu art. 108 § 1 kpc Sąd pozostawił szczegółowe wyliczenie kosztów referendarzowi sądowemu, albowiem nierozpoznane jest jeszcze zażalenie pozwanej na postanowienie o przyznaniu wynagrodzenia biegłym.